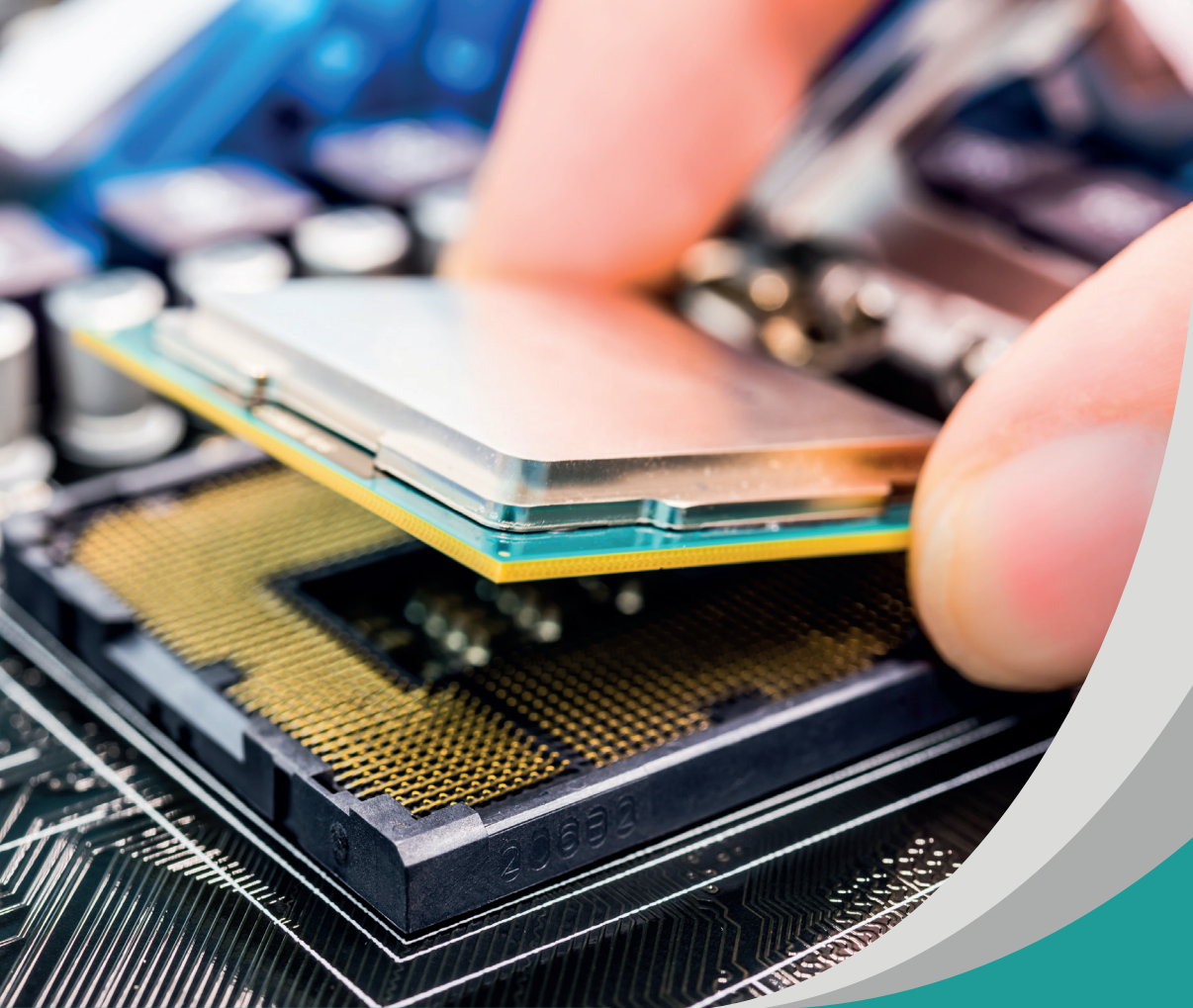

INFORMATYKA
– TWÓJ ŚWIAT
JUTRA

AGNIESZKA
KRAWIŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania informatyki w klasach IV–VIII szkoły podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Anna Kasperska-Gochna

Recenzja merytoryczna – dr Anna Rybak

dr inż. Wiesław Półjanowicz

Katarzyna Szczepkowska-Szcześniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć/lekcji:

Seriami będzie szybciej

Klasa VI / Czas trwania zajęć/lekcji: 45 min**Cele**

Tworzenie korespondencji seryjnej w edytorze tekstu

Cele szczegółowe (uwzględnić plan pomocy psychologiczno – pedagogicznej uczniów z SPE):

Uczeń:

- efektywnie wykorzystuje edytor tekstów
- rozumie co to jest baza danych
- tworzy pismo korespondencji seryjnej wykorzystując dane z arkusza kalkulacyjnego
- potrafi wykorzystać dane z bazy danych w różnych dokumentach

Cele wychowawcze (uwzględnić plan pomocy psychologiczno – pedagogicznej uczniów z SPE):

- rozwijanie umiejętności uważnego czytania
- rozwijanie umiejętności współpracy
- wdrażanie do staranności przy wykonywaniu zadań
- rozwijanie umiejętności współpracy w zespole
- rozwija umiejętność kontaktów społecznych oraz działań promujących
- rozwija umiejętność czytania ze zrozumieniem materiałów technicznych
- rozwija umiejętność optymalizacji pracy
- rozwijanie aktywności poznawczej uczniów z uwzględnieniem ich indywidualnych potrzeb.

Metody, Techniki

tekstu przewodniego, ćwiczeniowa, pogadanka.

Formy

zbiorowa, jednolita, indywidualna.

Środki dydaktyczne

komputery, dostęp do Internetu, arkusz kalkulacyjny, edytor tekstu, kartka (kartki) z listą zadań wraz z objaśnieniami jak wykorzystać zadanie.

Podstawę teoretyczną scenariusza stanowi konstruktywistyczna teoria uczenia się.

OPIS PRZEBIEGU ZAJĘĆ/LEKCJI**CZĘŚĆ WSTĘPNA LEKCJI (3 – 5 minut):**

- powitanie, czynności organizacyjne,
- nauczyciel inicjuje rozmowę na temat optymalizacji – pyta co to jest optymalizacja, jak optymalizować pracę na komputerze. Nauczyciel przekazuje uczniom kartki, na których mają przygotowane zadanie wraz z instrukcją, jak należy wykonać poszczególne części. Na kartce mają być dane do wykonania zadania (nazwy firm i instytucji, do których można się zwrócić o środki finansowe dla osoby potrzebującej pomocy – np. środki na leczenie, wakacje dla niepełnosprawnego dziecka, pomoc osobie starszej) wraz z dokładną instrukcją, jak wykonać kolejne kroki.

CZĘŚĆ WŁAŚCIWA LEKCJI (do 35 minut),

Zad. 1. Uczniowie pracują z tekstem przewodnim tworząc bazę w edytorze tekstów (lista podmiotów, adresy, dodatkowe kolumny).

Zad. 2. Uczniowie tworzą dokument tekstowy wg wzoru nauczyciela – pismo o wsparcie celu charytatywnego.

Zad. 3. Uczniowie przeglądają dokument wzorcowy. Nauczyciel zwraca uczniom uwagę, że jest to pojedynczy dokument, w którym jak w okienku przeglądamy dane osób. Jeżeli scalimy dokument z naszą bazą danych, to dostaniemy tyle pojedynczych dokumentów, ile osób w bazie.

Zad. 4. Uczniowie łączą dokument z danymi (scalenie dokumentów), przeglądają dokumenty.

Nauczyciel zwraca uwagę, jak ważne jest zapisanie właściwych dokumentów – to jest bazy danych i dokumentu z wzorem pisma.

CZĘŚĆ KOŃCOWA LEKCJI (3 – 5 minut):

- sprawy porządkowe
- uzyskanie od uczniów opinii w zakresie:
 - Co sądzicie o wykorzystaniu takich możliwości (łączenia)?
 - Czy można powiedzieć, że ułatwiliśmy sobie pracę?
 - Czy i kiedy możemy wykorzystać kolejny raz tak zrobioną bazę (np. ...)?
- pożegnanie.

Komentarz metodyczny

Zakładamy, że uczeń zna już dostatecznie edytor tekstu (dobrze jest znaleźć faktyczny, a nie fikcyjny powód działań, to jest rzeczywiste szukanie środków w fundacjach, stowarzyszeniach, na szczytny cel. Będzie to znacznie większą motywacją dla dzieci. Dodatkowo dzieci mogą dołożyć grafiki, które będą związane tematycznie z celem, na który chcą pozyskać środki materialne/niematerialne/spotkanie/autograf dla osoby, na rzecz której działają. Jeżeli w klasie jest dziecko z niepełnosprawnością, akcję można zaplanować (oczywiście za zgodą dziecka i jego rodziców) na rzecz tego dziecka (może to być np. spotkanie z ciekawą osobą

czy spełnienie marzenia o jakiejś wycieczce). W przypadku udziału w zajęciach dzieci z niepełnosprawnościami należy pamiętać o odpowiednim zaaranżowaniu przestrzeni, w której uczą się dzieci (np. w przypadku obecności uczniów niedosłyszących należy zadbać o dobre oświetlenie klasy, aby osoby te mogły dobrze widzieć twarze osób, z którymi się komunikują, w przypadku uczniów z niepełnosprawnością ruchową zadbać o ich swobodne przemieszczanie po sali i pomoc innych uczniów).

Stosować ułatwienia techniczne dla ucznia niedowidzącego w pracy z komputerem – np. system Windows ma wbudowane Ułatwienia dostępu (np. narrator, lupa, lepszy kontrast, zwiększenie rozmiarów wskaźnika lub kursora). Ocenie będą podlegały końcowe efekty pracy. Nauczyciel może w arkuszu obserwacji notować spostrzeżenia na temat pracy wszystkich uczniów, uwzględniając specyfikę ucznia z SPE. Ocena ucznia z SPE powinna uwzględniać jego możliwości oraz indywidualny plan pomocy psychologiczno - pedagogicznej. Nauczyciel może wykorzystać arkusz obserwacji wielospecjalistycznej do notowania postępów ucznia z SPE. W trakcie oceny ucznia z SPE należy uwzględnić indywidualne podejście, np.: zwracać szczególną uwagę czy uczeń zrozumiał polecenie, wydłużyć czas pracy, przy trudniejszych zagadnieniach oceniać głównie wkład pracy, a nie końcowe efekty; pozwolić na dokończenie pracy w domu; sprawdzać mniejsze partie materiału, ale częściej.